

Alsjeblieft, een
sinterklaasverhaal
van Marcel Heunks

Kijk voor meer sinterklaasverhalen op sinterklaasverhalen.nl

Heel veel Sinterklazen

‘Pfff, wat is het warm,’ mompelde Huispiet, terwijl hij in de pakjeskamer de cadeautjes telde. Dat leek hem voor de verandering weleens fijn, om cadeautjes te tellen in plaats van de pieten. Cadeautjes bleven tenminste stil liggen en praatten nergens doorheen.

‘Hee joh, kijk eens uit.’

‘Hou je mond, ik was hier eerst.’

‘Stop eens, het is al zo warm.’

Huh? vroeg Huispiet zich af, beginnen de cadeautjes nu ook al te praten? Hij keek om zich heen. Hij zag niemand. Voor de zekerheid legde hij zijn oor tegen een van de cadeautjes om te horen of er misschien een pratende pop in het pakje zat.

‘Ha, ha, ha, wat doe jij nou?’

Verschrikt keek Hoofpiet op en hij kreeg een kleur.

‘Ben jij met pakjes aan het praten?’ vroeg Grapjespiet die net met twee andere pieten aan kwam lopen.

‘Ik eh, ik hoorde wat, enne... en ik dacht... nou ja... ach, laat ook maar.’

‘Ja, precies, want het is veel te warm hiervoor,’ zei Paardenpiet, die ook mee was.

‘Het is nog nooit zo warm geweest in Nederland, zolang we er al komen,’ vulde Techniekiet eraan toe. ‘Meestal is het koud en ligt er sneeuw, maar nu kan ik net zo goed mijn zwemkleden aan. Zeker als ik aan de pakjesboot werk.’

‘Hee,’ zei Grapjespiet tegen Huispiet en hij wees naar zijn arm.

Hoofpiet keek opzij en tilde zijn arm op.

‘Ja hoor, dat is gek... een zweetplek.’

Snel deed Hoofpiet zijn arm omlaag, en terwijl Paardenpiet en Techniekiet het uitschaterden kreeg Hoofpiet weer een kleur.

‘Wat doen jullie hier trouwens,’ vroeg Huispiet nu een beetje streng. Een-voor-een wees hij naar de pieten. ‘Jij hoort in de stallen bij Ozosnel, jij hoort in de boot bij je machines en jij hoort... eeh.’

‘Ja, ik hoor inderdaad. Heel goed zelfs.’

Paardenpiet en Techniepiet lagen weer dubbel van het lachen.

Nadat ze uitgelachen waren zei Techniepiet dat het te warm was om aan de boot te werken en dat de boot op dit moment picobello in orde was. Paardenpiet vertelde dat Ozosnel met die warmte nergens zin in had en daarom had Paardenpiet besloten die middag ook even rustig aan te doen.

Dat het richting pakjesavond zo ontzettend warm was in Nederland was het gesprek van de dag. Later bij het eten ging het nergens anders meer over. Alle pieten puften en iedereen vroeg zich af of het nu in Spanje niet kouder zou zijn dan hier.

‘Misschien moet u uw baard afscheren,’ riep Grapjespiet naar Sinterklaas.

Sinterklaas wapperde zich met een waaier een beetje frisse lucht toe en glimlachte terug en tegelijk schudde hij van nee.

Ook het weerbericht op de radio had het over het uitzonderlijk warme weer voor de tijd van het jaar en dat het nog nooit zo warm was geweest in deze tijd.

‘Kunnen we niet aan kleermakerspiet vragen of hij iets weet?’ vroeg een van de schoorsteenpieten zich na het eten af. ‘Ik ga in deze kleren het dak niet op. Veel te heet.’

De andere schoorsteenpieten knikten instemmend, maar kleermakerspiet had ook geen oplossing.

‘Ik heb voor iedereen alleen maar winterpietenpakken ingepakt. Wie denkt er nou aan om voor deze tijd zomerpietenpakken mee te nemen. Je zou er haast gaten in knippen.’

‘Dát... is het beste idee dat ik ooit heb gehoord,’ zei weer een van de schoorsteenpieten.

Iedereen keek nieuwsgierig terug. Het plan werd uitgelegd en even later was iedereen aan de gang.

‘Kijk, een mooi gat in de knie van mijn maillot. Hartstikke modern.’

‘Ik heb juist mijn maillots tot boven de knie afgeknipt. Nu lijkt het net een strakke korte broek.’

Kijk. Mijn mouwen. Hup, eraf knippen en weg ermee. Nu heb ik lekker blote armen.’

Iedere piet deed met de pietenkleding wat het prettigst was. De een had nu blote benen, de ander blote armen en de volgende had de pietenmuts weggegooid en alleen de veer in het haar gedaan.

Alle pieten waren heel tevreden met de eigen creaties en iedereen ging die avond blij het dak op. Alleen de Sint had niets met zijn kleding gedaan. Zelfs zijn mijter had hij gewoon op gedaan.

‘Zal ik ook wat gaten in uw mantel knippen?’ vroeg een van de pieten.

‘Als je het maar laat,’ bromde Sinterklaas. ‘Wat moet iedereen wel niet denken van een Sinterklaas met gaten in zijn kleding? Nee hoor, niets ervan. Dan maar een beetje warm. En wie weet slaat het weer nog om.’

De piet moest lachen. ‘Het weer omslaan? Nou, echt niet.’ Schouderophalend draaide deze zich om en ging verder met cadeautjes door de schoorstenen gooien.

Dit ging zo avond aan avond door en tijdens het eten ging het eindelijk eens niet over de warmte. De verknipte pietenpakken waren lekker luchtig en eindelijk ging het weer eens over de laatste Netflix-series, de leukste TikTok-filmpjes en de laatste nieuwtjes vanuit Spanje. Bovendien was iedereen een beetje opgewonden, omdat het morgenavond pakjesavond was en dat betekende hard werken, maar ook allemaal blije en lachende kindergezichtjes.

‘Stil eens,’ riep Paardenpiet ineens keihard. De radio werd harder gezet. Zojuist was net het weerbericht begonnen.

‘Aan het warme weer, waardoor het eerder lente leek dan winter, komt na vandaag een einde. In de loop van de nacht

nadert een koufront met straffe winden en mogelijk een flink pak sneeuw. Haal de winterjassen maar tevoorschijn, want het zal een koude pakjesavond worden morgen.'

Eerst steeg er een gejuich op. Pieten zijn dol op de sneeuw en iedereen vindt toch ook dat dat het beste bij pakjesavond past. Met de kou buiten en warme chocomel en pepernoten binnen is pakjesavond de leukste avond van het jaar.

'Nou, Kleermakerspiet,' riep Huispiet. 'Je hebt het gehoord. Haal alle winterpietenpakken maar tevoorschijn, want het wordt guur.'

'Eh, ja, dat wil ik wel, maar... alle winterpietenpakken zijn verknipt en ik heb verder geen reservepakken bij me.'

De pieten keken elkaar aan. Opeens vonden ze het niet zo leuk meer. 'Waar zijn alle stukken die we eraf hebben geknipt?' vroeg een Piet.

'Bij een inzamelpunt voor oud textiel gebracht,' antwoordde Kleermakerspiet.

'Daar zitten we dan mooi mee,' zei een andere Piet.

'Misschien heb ik een oplossing,' zei Sinterklaas plotseling. Alle pieten keken verwachtingsvol naar Sinterklaas. 'Hij heeft altijd een oplossing,' fluisterde Kleermakerspiet tegen de Huispiet. Die wilde net zijn mond opendoen om ertegenin te gaan, toen Sinterklaas verderging.

'Zoals jullie weten heb ik niets aan mijn mantels laten doen. Geen gaten en geen stukken eraf geknipt. En ik heb er natuurlijk altijd meer dan eentje bij me, dus ik dacht...'

De Pieten keken elkaar aan. Wat zou hij bedoelen?

'Ik zie jullie verbaasde gezichten, maar wacht maar tot morgen. Welterusten alvast.'

De volgende avond was het zover: pakjesavond. Iedereen was dubbel opgewonden, want pakjesavond is één, maar wat de oplossing van de Sint is, is het ander.

Sinterklaas legde uit dat elke mantel groot genoeg was om een paar pieten onder de verstoppen. Dus als ze nou met

een paar tegelijk onder een mantel gingen, had iedereen het warm en konden ze toch alle kinderen blij maken.

Zo kwam het dat die pakjesavond het leek alsof er heel veel Sinterklazen rondliepen. Dus mocht je net Sinterklaas op bezoek hebben gehad, maar je denkt er nog een te zien lopen, wrijf dan maar even goed in je ogen, want onder die mantel zitten gewoon een paar pieten verstoppt die het niet koud willen krijgen.

Naast schrijver van dit sinterklaasverhaal, ben ik de schrijver van de Justin-reeks:
www.marcelheunks.com/justin, en schrijf ik voor www.verhalenvoorkerst.nl.